

त्रिखण्ड (त्रि + खण्ड) die dreitheilige Erde ÇATR. 10, 318. 14, 309.
 त्रिखर्व (त्रि + खर्व) m. pl. N. einer Schule PAÑÁAV. Br. 2, 8.
 त्रिगङ्गा (त्रि + गङ्गा) n. N. pr. eines Tirtha MBh. 3, 8007. 13, 1703.
 — Vgl. सप्तगङ्गा.
 त्रिगणा (त्रि + गणा) m. der Verein von Dreien: Tugend (धर्म), Lust oder Vergnügen (काम) und Nutzen (अर्थ) NILAK. zu AK. 2, 7, 57. — Vgl. त्रिवर्ग.
 त्रिगन्धक (त्रि + गन्ध) n. = त्रिजातक NIGH. Pr.
 त्रिगम्भीर (त्रि + गम्भीर) adj. f. घ्रा स. u. गभीर 1 am Ende.
 त्रिगर्त 1) m. a) pl. N. pr. eines Volkes, welches im heutigen Lahora wohnte, H. 938. gaṇa यैधियादि zu P. 5, 3, 117. AV. PARIÇ. in Verz. d. B. H. 93. DRAUP. 8, 28. MBh. 2, 1026. 1189. 6, 368 (VP. 193). 14, 2141. HARIV. 4968. 8099. VARĀH. BRH. S. 9, 19. 14, 25. °रात्र DRAUP. 2, 7. °गर्तर्वी RĀGA-TAR. 3, 100. Am Ende eines adj. comp. f. घ्रा MBh. 7, 688. त्रिगर्तषष्ठ P. 5, 3, 116. sg. ein Fürst der Tr. MBh. 2, 331. 6, 3857. DRAUP. 8, 12. HARIV. 5018. 3499. 8071. BHĀG. P. 1, 15, 16. das Land der Tr. H. an. 3, 266. MED. t. 113. DAÇAK. 150, 17. — b) eine Art zu rechnen (गणित, गणितात्तर) H. an. MED. — 2) f. घ्रा a) ein verliebtes Weib diess. (lies: कामुकस्त्रियो in H. an.). Weib überh. ÇABDAK. bei WILS. — b) eine Art Grille (घुर्वुरी, घुर्वुरिका) H. an. MED. — c) Perle ÇABDAK. bei WILS.
 त्रिगर्तक m. pl. = त्रिगर्त 1, a. TRIK. 2, 1, 9.
 त्रिगर्तिक m. das Land der Trigarta BHŪRIPR. im ÇKDR.
 1. त्रिगुण (त्रि + गुण) m. pl. die drei Grundeigenschaften alles Seienden: das wahre Wesen (सत्त्व), Drang (रजस) und Verfinsternis (तमस्) TATTVAS. 23. n. sg. dass. BHĀG. P. 4, 24, 28.
 2. त्रिगुण (wie eben) adj. f. घ्रा 1) aus drei Schnüren oder Fäden bestehend, dreifach: रञ्जू ÇĀNKH. ÇR. 17, 2, 3. रशना KĀTJ. ÇR. 6, 3, 15. मौञ्जी KUMĀRAS. 5, 10. °गुणम् adv. auf dreifache Weise Ind. St. 3, 266. — 2) dreimal so gross, — so viel KĀTJ. ÇR. 20, 4, 15. M. 5, 137. 8, 121. 237. H. 749. सप्त त्रिगुणानि दिनानि 3 Mal 7 Tage RAGH. 2, 25. — 3) die drei Grundeigenschaften enthaltend ÇVETĀÇV. UP. 3, 7. M. 1, 15. SĀNKHJAK. 11. 16. 17. Davon nom. abstr. °त्व n. KAP. 1, 126.
 त्रिगुणाकर्ण (त्रिगुण + कर्ण) adj. dessen Ohren (als Abzeichen) drei Einschnitte haben, von Vieh P. 6, 3, 115, Sch.
 त्रिगुणाकृत (त्रिगुण + कृत) adj. drei Mal gepflügt AK. 2, 9, 9. H. 968. °गुणीकृत v. l.
 त्रिगूढ n. the dancing or acting of a man in female attire WILS. Offenbar eine falsche Form für स्त्रीगूढ; vgl. त्रिचरित्र.
 त्रिग्रामी (त्रि + ग्राम) f. ein Verein von 3 Dörfern, N. pr. einer Localität RĀGA-TAR. 4, 323. 3, 97.
 त्रिग्रह्नि (त्रि + ग्रह्नि) adj. die Grösse von drei (Padjā) einnehmend: इष्टकां ISHTAKĀPŪRAṆA 1, 7.
 त्रिङ्, त्रिङ्गति gehen, sich bewegen WZST. WILS. — Vgl. त्रिङ्, त्रिङ्ग. त्रिच s. तृच.
 त्रिचक्र s. u. चक्र 1.
 त्रिचक्षुस् (त्रि + चक्षुस्) adj. dreiäugig, Beiw. Kṛṣṇa's (eig. Çiva's) MBh. 12, 1505.
 त्रिचतुर् (त्रि + चतुर् = चत्वर) pl. drei oder vier P. 5, 4, 77, VĀRTI. VOP. 6, 29. गत्वा त्रिचत्वरुपाणि पदानि SĀH. D. 63, 15. DAÇAK. in BENF.

Chr. 187, 3.

त्रिचतुर्दश (त्रिदश + च) du. der 13te und 14te ÇAUT. (Br.) 39.

त्रिचत्वारिंश (vom folg.) adj. f. ई der 43ste MBh. (vom 4ten Buche an), HARIV. und R. in den Unterschrr. der Adhājā.

त्रिचत्वारिंशत् (त्रि + च) f. dreiundvierzig P. 6, 3, 49. 2, 35. — Vgl. त्रयश्चत्वारिंशत्.

त्रिचरित्र VET. 26, 18 falsche Lesart für स्त्रीचरित्र; vgl. त्रिगूढ.

त्रिचैत् (त्रि + चैत्) adj. aus drei Schichten bestehend ÇAT. Br. 7, 1, 2, 15. KĀTJ. ÇR. 17, 1, 22.

त्रिजगत् (त्रि + जगत्) n. sg. die Dreiwelt: Himmel, Luftraum und Erde KĀURAP. 38. VET. 3, 1. BHĀG. P. 8, 8, 25. 22, 19. pl. त्रिजगताम् Verz. d. Oxf. H. 108, b, N. °जगती f. dass. BHĀG. P. 5, 26, 5. त्रिजगज्जननी Mutter der Dreiwelt, Beiw. der Pārvaṭī KATHĀS. 1, 14. त्रिजगन्मोहिनी Sinnesverwirrerin der Dreiwelt, wohl eine Form der Durgā BRAHMA-P. in Verz. d. Oxf. H. 19, a, 29.

त्रिजट (त्रि + जट) 1) adj. f. घ्रा drei Flechten tragend MBh. 3, 16137. Beiw. Çiva's 12, 10357. — 2) m. N. pr. eines Brahmanen R. 2, 32, 28. 32, 33 (GORR. 37. fgg.) — 3) f. घ्रा a) N. pr. einer der Sitā gewogenen Rākshasi R. 3, 41, 34. 5, 27, 4. 6, 22, 13. RAGH. 12, 74. — b) N. eines Baumes, = वित्त्व Aegle Marmelos Corr. ĠNĀNABHĀIRAVĀTANTRA im ÇKDR.; vgl. त्रिपन्न.

त्रिजात (त्रि + जात) n. eine Zusammenstellung von drei Gewürzen: Rinde von Laurus Cassia (Zimmt), Kardamomen und Muskatnuss SUÇR. 1, 161, 14. °जातक n. dass. 163, 15.

त्रिजीवा (त्रि + जीवा) f. der Sinus von 3 Zeichen oder 90 Grad, Radius SŪRJAS. 1, 60. 2, 28, 40. 3, 27, 40.

त्रिज्या (त्रि + ज्या) f. dass. SŪRJAS. 2, 38. 41. 50. 51. 57. 60. 61. 3, 3, 16 u. s. w. COLEBR. Alg. 92.

त्रिण n. = तृण Gras ÇABDAR. im ÇKDR. ĀRĀHA-P. bei UĠĠVAL. zu UNĀDIS. 3, 8.

त्रिणत (त्रि + तत) 1) adj. an drei Stellen eingebogen, Beiw. eines Bogens R. 6, 20, 28. — 2) f. घ्रा Bogen TRIK. 2, 8, 51; vgl. तृणात्.

त्रिणयन (त्रि + नयन) m. Bein. Çiva's (der Dreiäugige) MEGH. 33. ad. 112. — Vgl. त्रिनयन.

त्रिणव (von त्रिणवन्) adj. 1) aus drei Mal neun (Gliedern) bestehend (so v. a. सप्तविंश): स्तोम VS. 10, 14. 13, 58. TS. 5, 2, 6, 3. TBR. 2, 2, 4, 6. PAÑÁAV. Br. 3, 1. ÇAT. Br. 12, 2, 4, 13. 3, 1, 6. 13, 4, 4, 1. — 2) mit dem Triṇava-Stoma verbunden: बृहस्पति VS. 29, 60. उक्थ ÇAT. Br. 13, 3, 4, 20. ऋहन् 7, 4, 10. सवन ÇĀNKH. ÇR. 16, 23, 11. 12.

त्रिणवन् (त्रि + नवन्) drei Mal neun, siebenundzwanzig: कालो ऽभियातस्त्रिणवचतुर्गुणविकल्पितः BHĀG. P. 9, 3, 33. समास्त्रिणवसाकुम्भीः 20, 32. — Vgl. त्रिसप्तन्.

त्रिणाक n. = त्रिनाक BHĀG. P. 8, 13, 4.

त्रिणाचिकेत adj. der drei Mal (त्रि) das Nākiketa genannte Feuer angelegt hat KATHOP. 1, 17. 3, 1. M. 3, 185. JĀĠN. 1, 220. MBh. 13, 4296. VP. 323. MĀRK. P. 31, 23. als Beiw. von Nārājaṇa MBh. 12, 12864 (Bd. III, S. 848, Z. 6 v. u.) viell. so v. a. durch ein solches Feuer geehrt. Nach KULL. zu M. 3, 185 ist त्रि ° N. eines Theils des Jaḡurveda, eines